

Klub cyklistů roudnických

1885 - 2005

Roudnice nad Labem

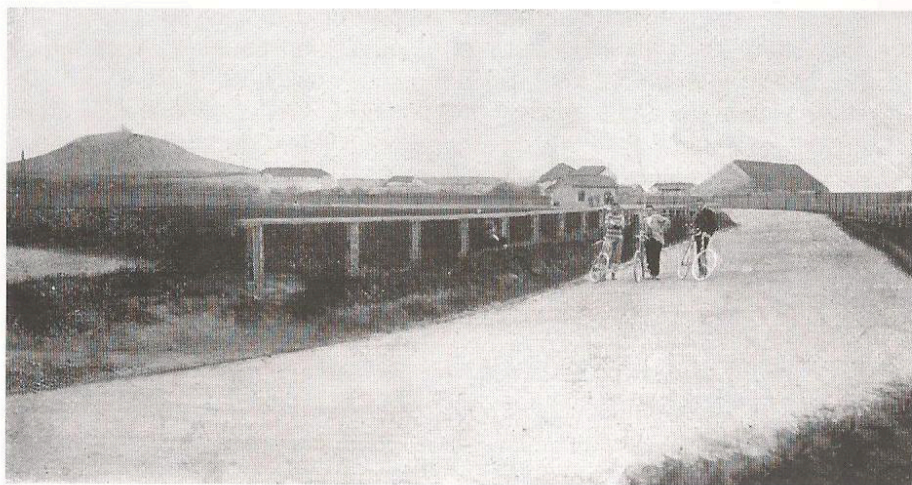
PAMĚTNÍ SPIS

ke 120 letům

nepřetržité činnosti klubu

www.kcr.cz

měla příliš úzké pryžové gummy, často i jen 13 mm široké. Sluší se uvést alespoň některá jména účastníků tohoto prvního závodu. Byli to dva bratři Kohoutové z ČKV Smíchov, z nichž na těchto závodech Václav závodil a Josef byl rozhodčím dále František Pochman ze Slaného, František Fehrer také z ČKV Smíchov a Arnošt Kleissl z Plzně a pochopitelně i řada roudnických borců. Mimo řady významných cyklistických funkcionářů byli hosty i bratři Šerclové. Universitní profesor Čeněk Šercl, který ovládal 50 jazyků, absolvoval z Charkova složitou cestu, do Oděsy vlakem, odtud po moři do Itálie a z Milána na kole, mladší Jan Šercl, profesor na oděském gymnasiu, přijel i se svojí manželkou. Z Prahy do Roudnice oba přijeli na kolech společně se smíchovskými cyklisty.

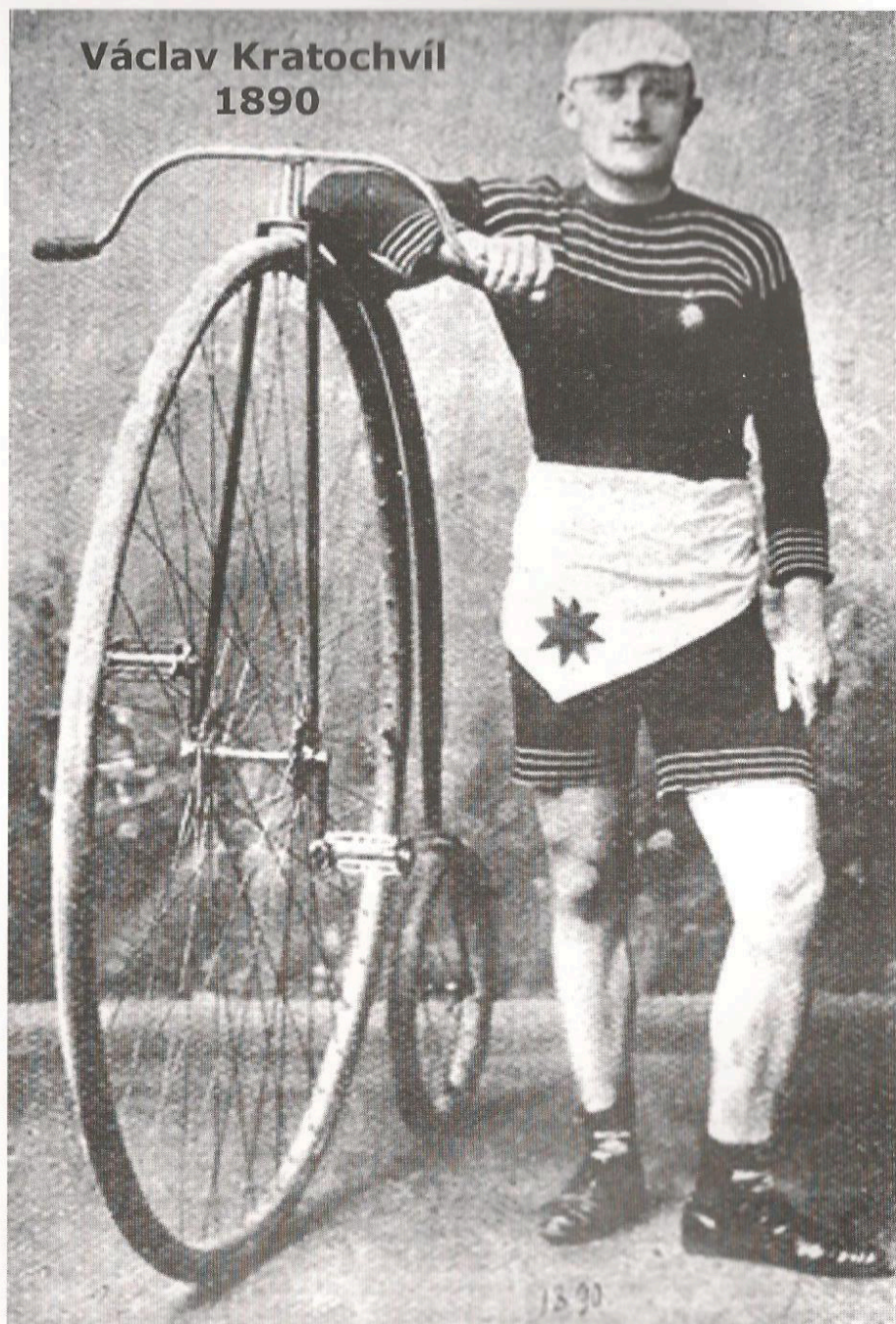
V roce 1889 byla uvedena do provozu již skutečná cyklistická dráha na vrchu Šibeňáku, dnešním Slavíně, kde byly pořádány závody až do roku 1892, když počátkem následujícího roku dráha pro těžbu písku zanikla. V roce 1896 byla postavena nákladem téměř 5 000.- zl. za Roudnicí u kaple sv. Rozálie nová dráha splňující tehdejší požadavky. Byla 333 $\frac{1}{3}$ m dlouhá, 6 $\frac{1}{2}$ – 7 $\frac{1}{2}$ široká, zatáčky měly sklon 12 % a rovinky 5 %. Podloží bylo z navezeného jílu a povrch zpevněn popelem z lokomotiv a zvířecími chlupy. Celá dráha byla dokonale odvodněna. V dalších letech byl povrch i dehtován a o jeho kvalitě svědčí i dosahované časy, Augustin Vondřích zde 2. června 1899 ujel 1 km s pevným startem za 1:21,2 min. Byly to poslední, a to VIII. podřípské závody se skvělými sportovními výsledky, kdy v jednotlivých jízdách zvítězili: Jehlička, Vondřích, Scharrer, Frolík, Černý, Kálal, Vejtruba a další. Žel ani tato dráha neměla dlouhého trvání a na jaře 1900 byla po odvolání již vyhlášených závodů z důvodů zcela prozaických, tedy finančních, prodána.

Tím vlastně skončila první „závodní“ etapa Klubu cyklistů roudnických. Než budeme pokračovat vraťme se několik let zpět ke dvěma osobám, které svým významem značně přesáhly rámec klubu. Především to byl Max Švagrovský (1856–1921), který v roce 1892 přestěhoval svůj obchod do Prahy, kde založil „Prvý sportovní obchod“ sídlící nejprve v Žitné ulici, později na Příkopech, a zároveň vydával časopis „Sportovní obzor“, věnující se zprvu jen cyklistice, atletice, fotbalu, ale posléze všem druhům sportu včetně šachů a vzduchoplavectví. Maxa, jak byl Švagrovský od svých současníků jmenován, byl rozporuplná osobnost vysloveně dobrodružné povahy. Nejprve cestovatel a mořeplavec, potom iniciátor založení dvou sportovních klubů v Roudnici n. L. a posléze několika dalších v Praze. Více i méně úspěšný obchodník, známý svou na tehdejší dobu až dryáčnickou reklamou, redaktor a vydavatel několika časopisů se posléze vystěhoval do Clevelandu v Americe, kde v domácnosti své dcery Mileny v roce 1921 zemřel. V jeho nekrologu bylo napsáno „Maxa Švagrovský byl povahy ryzí, upřímného charakteru, vznětlivé letory stačilo podati mu námět nějakého dobrého sportovního podniku a ihned se proň nadchnul a jej také provedl.“ Dnes již nikdo neví, že Maxa byl spoluzakladatelem AC Sparta Praha, ke kterému došlo 9. srpna 1894 a po první dvě léta také jejím předsedou, že založil běžecký závod „Běchovice – Praha“ ani to že to byl právě on, kdo přivezl do Prahy z Londýna pravidle ledního hokeje.

Další takovou osobností byl Václav Kratochvíl (1873–1920). Pocházel z Mlčechvost na Podřipsku a v Roudnici nad Labem studoval na gymnasiu. Ještě před maturitou 5. června 1892 vyhrál ve Štýrském Hradci s velkou převahou závod na vysokých kolech a tak se stal mistrem Alpských zemí (Rakousko, Itálie, Německo). Další velký sportovní úspěch již jako člen pražské ACO Slavie získal v roce 1894, kdy se stal mistrem Čech. Celkem za svou sportovní kariéru získal přes 50 cen. Jeho význam tkví však nejen ve sportovní činnosti, ale i ve spolupráci při založení dalšího známého pražského a českého klubu – SK Slavie Praha. Tento klub založili v roce 1893 Jaroslav Hausman (rovněž Podřipan z blízké Sazené), Václav Kratochvíl, Antonín Čížek, V. Bartošek a Kubec nejprve jako Akademický cyklistický odbor Literárního a řečnického spolku „Slavia“ a po jeho rozpuštění při politické perzekuci studentů koncem roku 1893 založili 31. května 1894 již samostatný SK Slavia Praha na počátku se dvěma odděleními – cyklistickým a fotbalovým. Po ukončení studia

Václav Kratochvíl
1890

medicíny v roce 1900 a po nutné praxi zahájil v roce 1913 samostatnou praxi zubního lékaře v Roudnici nad Labem. Zemřel v roce 1920, ve svých 47 letech, po těžké nemoci způsobené nešťastným úrazem ruky.

Ještě k jedné, pro český sport velmi významné události, v Roudnici koncem XIX. století došlo. Bylo to v roce 1892, kdy zde bylo 12. srpna na knížecím ostrově sehráno vůbec první fotbalové utkání v Čechách. Utkali se tehdy mezi sebou členové roudnického Sokola a Českého Athletic Clubu.

Velmi krátkou dobu na samém začátku XX. století mezi sebou soupeřily dva směry, kterými se po vyloučení závodní činnosti mohl klub ubírat. Představitelem prvního byl velmi agilní JUDr. Viktor Divíšek (1873–1939), před příchodem do Roudnice vzorný náčelník K.C. „Čechie“ Praha, který byl po svém povýšení přeložen k roudnickému soudu. Ten prosazoval organizování cyklistických meetingů s cyklistickými reji, hrami a krasojízdou, především však polo na kolech. Po třech letech však zvítězil směr cykloturistický, prosazovaný roudnickým lékařem MUDr. Františkem Podrábským (1868–1936), který se nakonec v roce 1904 stal na dlouhých 31 let předsedou klubu. Než se však mohlo mluvit o nějakých úspěších musel nový předseda vynaložit téměř deset let neúnavné pravidelné práce. Rokem 1911 počala skvělá éra klubu, bohužel přerušená I. světovou válkou, kdy mobilizace 25. července 1914 zastihla klub v plné činnosti, na sklonku 8denního výletu do severních Čech a Horní Lužice. Klub měl tehdy 77 členů a rozvinul velmi úspěšnou činnost na poli horské turistiky. V průběhu války činnost klubu téměř zanikla, protože velká část jeho členů musela narukovat na frontu.

Po válce nebyl jednoduchý návrat k předválečné aktivitě, ale díky již zmíněné houževnatosti doktora Podrábského se opět podařilo vyburcovat většinu členů k činnosti. Ačkoliv se jich shromáždilo 66 v prvním poválečném roce se výletů zúčastňovalo jen 10 členů při průměrné účasti 6ti. Velkým předsedovým pomocníkem byl Alois Duška (1871–1962), majitel předního roudnického krejčovského závodu, rodák z východočeských Ledců u Třebechovic pod Orebem. Do Roudnice se přistěhoval v roce 1902, o dva roky se stal členem klubu a v roce 1910 jeho místopředsedou. Nejzáslušnější jeho

činnost však počala v roce 1912, kdy se začal věnovat fotografování. Již v roce 1913 zhotoval řadu pěkných diapozitivů, se kterými bylo možno vystoupit na veřejnost. V roce 1919 dal také podnět k tomu, že si klub zakoupil vlastní moderní skioptikon zprvu s acetylenovým světlem které brzy nahradil elektrickým. Aby tento riskantní čin prosadil, nákup promítacího zařízení sám financoval, po třiceti přednáškách byl však přístroj zaplacen, vstupné mohlo být sníženo a ještě s větším úspěchem na přednáškách, o které byl stále v Roudnici i okolí, ba i v Praze, velký zájem propagovat podřipskou cyklistiku.

Jak již bylo výše zmíněno, v tomto období se Klub cyklistů roudnických věnoval téměř výhradně cykloturistice. Doktor Podrábský důsledně trval na nošení cyklistického kroje předepsaného ČsÚJV, možno bylo měnit pouze čapku, ovšem také povolenou. Tu museli nosit i případní hosté na klubových výletech. Dr. Podrábský dokonce považoval cyklistický závodní úbor za šaškovské oblečení, což neváhal i publikovat v „Cyklistovi“ za což se dostal do ostrého sporu s některými cyklistickými činovníky. Přesto za jeho předsedování klub zorganizoval několik vlastních, především klubových závodů, ale především pomáhal zajišťovat řadu silničních závodů, kdy obsazoval pořadateli několik desítek až padesát kilometrů trati, zabezpečoval občerstvovací stanice atd. Předseda Podrábský věnoval mnoho času přípravě každého výletu. Vždy byl stanoven přesný odjezd, trasa, její délka i nastoupané metry a vždy i přesná doba návratu. I pro vlastní výlet byla stanovena přesná pravidla. Jezdilo se rychlostí 12–14 km v hodině, bylo stanoveno pořadí ve skupině, která čítala 20, 30 často i kolem padesáti členů, bylo stanoveno kdo poveze fotografické náčiní „mistra amatéra“ Dušky a při vícedenních výletech bylo stanoveno, v jakém pořadí budou rozděleny noclehy, tedy kdo dostane přednostně postel a kdo musí počítat i s přespáním na seně. Samozřejmostí bylo, že každý účastník musil znát zvukové signály, které byly dávány

trubkou. Délka jednodenních výletů se pohybovala okolo 60–70 km, nezděná i 90, výjimečně i přes 100 km. Někdy byly výlety kombinovány s jízdou vlakem, potom byly vždy stanoveny přesné odjezdy i příjezdy v jednotlivých místech.

Klub cyklistů roudnických byl dáván ostatním klubům různými funkcionáři i tiskem nejednou za vzor. Vždyť také často vyhrával celostátní cykloturistické soutěže, měl stálý kádr členů a velmi dobře se při všech příležitostech prezentoval. Často se také stalo, že se celostátní soutěže nezúčastnil, protože nesouhlasil s jejími pravidly a to proto, že ne vždy se mimo ujeté vzdálenosti hodnotila i nastoupaná výška.

V roce 1935, kdy MUDr. František Podrábský odstoupil z funkce předsedy, klub ze vděku za jeho dlouholeté a velmi úspěšné vedení klubu změnil svůj název na „Klub cyklistů Dra Podrábského.“ Na jeho místo nastoupil dlouholetý místopředseda Alois Duška, kterému tehdy bylo již 64 let. Za jeho předsednictví se opět objevovaly, byť ojedinělé, přece jen pravidelné snahy o závodní cyklistiku, i když se klub s neutuchající mírou věnoval stále cykloturistice přes to, že během II. světové války v blízkosti města probíhala protektorátní hranice, která se stala nepřekonatelnou překážkou nejčastějších výletů klubu do Českého středohoří. Počátkem války také zesílily snahy o pořádání vlastního cyklistického závodu. První pokus v roce 1941 narazil na nesouhlas úřadů a tak se první ročník konal až v roce 1942. Závod po jeho

hlavním iniciátorovi a sponzorovi hlavní ceny byl později nazván „Cinkův okruh.“ Vedl ulicemi města a jeden okruh měřil 1800 m. Pořádal se, někdy i s několikaletými přestávkami, až do roku 1977, kdy byla část jeho trasy přerušena stavbou nové nemocnice. Mezi jeho vítězi můžeme najít mnoho zvučných jmen, počínaje Josefem Kebrlem, přes Václava Machka, Zdeňka Koštu, Josefa Kašpara, Bedřicha Jauerniga, Ladislava Hellera, Kondra, Gregora až po Kvapila.

V roce 1947 odstoupil po dvanácti letech z předsednictví již 76letý Alois Duška, na jeho místo byl zvolen dosavadní náčelník Blahomír Cink. Ten si předsedování moc neužil, protože po roce 1948 došlo k sjednocení tělesné výchovy a sportu a tím k rozpadu či utlumení činnosti mnoha sportovních klubů. Nejinak tomu bylo i s Klubem roudnických cyklistů.

Nejprve 2 roky existoval pod hlavičkou Sokola a od roku 1952, kdy došlo k začlenění jednotlivých sportovců do Tělovýchovných jednot podle zaměstnání byli někteří členové organizováni ve Slavoji, ti se věnovali turistice až do roku 1956, větší část členů výboru odešla do Spartaku při roudnickém Agrostroji, kde se věnovali závodní cyklistice.

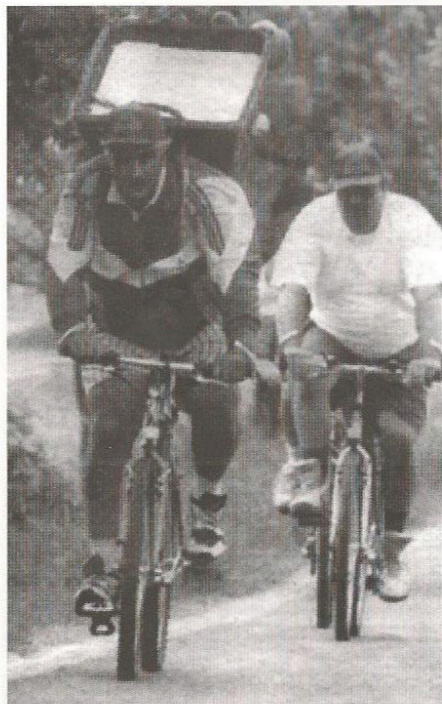

Již v roce 1951 Spartak usprádal celostátní finále Sportovních her vesnické mládeže v cyklistice, v roce 1952 opět Cinkův okruh ovšem pod názvem „Roudnický“ a v roce 1953 velký silniční závod na okruhu Roudnice – Mělník – Litoměřice, měřící 174 km, ve kterém zvítězil Jan Veselý. Po následném několikaletém útlumu se činnost klubu rozjela opět naplno v roce 1960 uspořádáním nominačního závodu pro závod Praha – Varšava – Berlín, ve kterém zvítězil Josef Kašpar.

Klub nabírá nový dech nejprve iniciativou Karla Štastného (1905–1972), cyklisty a atleta dvacátých let, kterému pomáhal především Vladimír Urban sen. (1918–1995), jenž byl téměř až do konce svého života v roce 1995 tak říkajíc duší klubu. Zbyla po něm pečlivě vedená korespondence i zápisy ze schůzí. V tu dobu také začíná dlouhodobá úzká spolupráce s terezínským trenérem Jaroslavem Menhartem (1927–1982). I když sportovní výsledky roudnických borců byly střídavé, klub postupně začal vstupovat do povědomí cyklistické veřejnosti jako uznávaný organizátor cyklistických závodů. Byl to především již výše zmíněný Cinkův okruh, po tragické smrti nadějného mladého člena oddílu přejmenovaný na Memoriál Františka Bendy, dále pravidelné závody na dnes již tradičním 21,5 kilometrovém okruhu na Zavadilce,

cyklokrosové závody i silniční závody na 10 km okruhu v Židovicích. Ani od cykloturistiky nebylo upuštěno, po roce 1960 se jí věnoval Blahomír Cink, později Dalibor Podrábský a nyní Jan Podrábský, vnuk MUDr. Františka Podrábského.

V roce 1967 byl uspořádán první ročník „Giro de Zavadilka“, závod tříčlenných družstev, dnes známý nejen v celé republice ale i v mnoha zemích Evropy. Jeho začátek byl zcela prozaický, když se v hospodě vsadil trenér klubu Václav Šimek (31) s Jiřím Pospíšilem (27), že neujede jeden okruh na Zavadilce pod 45 minut. A aby to mělo důstojný rámec byl v určený den uspořádán závod tříčlenných družstev, kterých se sešlo na startu osm a každé z nich bylo „sponzorováno“ jednou hospodou. Pospíšil jel za restauraci „U Petráčků“ a Šimek za Pivovar Roudnice. Z recese byl závod nazván

„Giro de Zavadilka“ a recese jej také doprovázela i v dalších ročnících, kterých se začali zúčastňovat bývalí čeští reprezentanti. Proto byly zavedeny dvě kategorie, „závodní“ a „hobby“, která jezdila tzv. „lesní etapu pravdy“, tedy zkratkou přes les. Tak v následujícím roce zvítězilo družstvo Jan Veselý, Rudolf Revay a domácí tehdy 19letý Vladimír Urban. Spojení sportu s recesí se ukázalo velmi šťastným a v Roudnici si během krátké doby získalo větší popularitu než všechny ostatní spolky, sdružení a strany schválené tehdejší režimem. Tím se ovšem pro pořádání závodu ustavený fanklub GIRO CLUB stal nepohodlným a nežádoucím. Začala se množit různá omezení činnosti, která přerostla v přímé zásahy zaměřené hlavně proti protagonistům klubu. Tak se z recesistů – sportovců stali málem disidenti a z původního závodu městských hospůdek cyklistický závod, který časem zdaleka přesáhl rozměry Podřipska. A nakonec byl čtvrtý ročník závodu v roce 1970, který se konal za velké účasti na náhradní trati na Bezděkově na samém startu zakázán. Poté se závod cyklistických veteránů konal pod různými názvy, aby byl ihned po „sametové“ revoluci v plné slávě obnoven.

GIRO CLUB, jehož členy nebyli jenom cyklisté a příznivci tohoto sportu, se neomezil pouze na pořádání závodu Giro de Zavadilka, ale i na pořádání řady společenských akcí, např. Mikulášských zábav zejména Giro-plesů, které byly jak zdrojem zábavy, tak i potřebných financí pro pořádání závodů. Přesto část peněz zbývala a ta byla věnována na dobročinné účely, např. nákup hraček pro mateřské školky, SOS vesničky

a 1000.- Kč klub věnoval malému synkovi tragicky zemřelého Ladislava Hellera. Je logické, že tento klub po zákazu Giro de Zavadilka také ukončil svoji činnost.

Po několika nezdařených pokusech byl v roce 1979 opět povolen závod veteránů, který je závodem jednotlivců s hromadným startem a pořádá se dodnes společně s Giro de Zavadilka každoročně ve dnech 5. a 6. července jako Mezinárodní mistrovství masters Roudnice n.L. a od svého počátku je zařazován do série závodů Extraliga masters ČR. V obou dnech se na startu obou závodů vystřídá téměř na 500 startujících ve všech věkových kategoriích.

V roce 1980 byla v JZD Ředhošť uspořádána korunovace „Krále cyklistiky“ kterým se stal Jiří Škoda, bronzový olympionik v družstvech, čtvrtý na Tour de Avenir a dvojnásobný mistr republiky. Trofej fair-play získal trenér Pavel Vršecký.

100 let Klubu cyklistů roudnických

Zadní řada zleva: Milan Tašner, Miloslav Švagrovský, Pavel Kalous, Václav Šimek, Ing. Zdeněk Bambásek, Stanislav Derfl, Vladimír Urban jun., Josef Hofman, Vladimír Urban sen., Jaroslav Stanislav
Prostřední řada: Petr Rabas jun., Miroslav Štembera, Václav Rokoš, Jan Podrábský sen., Tomáš Zázvorka, MUDr. Milan Štosek, Vladimír Kožíšek, Josef Jakubík
Přední řada: Marek Fengl, Jiří Pospíšil, Tomáš Šimek, Jan Podrábský jun., Vladimír Urban njml., Pavel Jakubík

V současné době již 25. ročník dálkové turistické jízdy Roudnice n. L. – Ještěd – Roudnice n. L. na trati dlouhé 184 km měl začátek v roce 1981. Vedoucím této akce, které se pravidelně zúčastňuje přes třicet cyklistů je Jan Podrábský.

Rok 1982 byl počátkem několikaleté série dvou závodů. Tou prvou byla jen pětiletá existence cyklokrosu na autodromu v Ředhošti. Tento závod byl vždy součástí Československého poháru a pravidelně přenášen televizí. Druhou, podstatně delší sérií byla 24hodinovka dvojic ve Vrutici, pořádaná za podpory JZD Hoštka vždy na přelomu července a srpna až do roku

1992. Ukončena byla po 11. ročníku navrácením statku, sloužícího nejenom jako kancelář, ale i jako sociální zařízení, kuchyně a noclehárna účastníků soutěže původním majitelům. Nejúspěšnější a nejrychlejší byl pátý ročník v roce 1986, kterého se zúčastnilo 44 dvojic a vítězové do i nad 70 let ujeli 893,5 km.

Již dvacet let klub pořádá závod Výjezd na horu Říp, jehož nultý ročník se jel v roce 1984. Účastnilo se jej tehdy 30 jezdců, z nichž bylo jen 6 úspěšných. Rekord drží Václav Dlouhý, Škoda Plzeň, který v roce 1995 docílil čas 4:11,47 min. Jistě není bez zajímavosti, že prvním cyklistou, který na tuto památnou horu vyjel byl v roce 1903 podřípský rodák Karel Benda, takto štukátér z Ústí n. L. Rozmoklou trať od úpatí až na vrchol vyjel za 9 minut. Druhým známým cyklistou, vyjedším na Říp byl Josef Klobása z Budyně n. O., pozdější známý lounský závodník a stavitel dráhy v Lounech.

Stoleté výročí existence klubu v roce 1985 bylo oslaveno celkem jedenácti sportovními a společenskými akcemi včetně výstavy uspořádané ve dvoraně České spořitelny. Mimo spolupráce při organizaci Železného muže přibýlo k dosavadním cyklistickým závodům pořadatelství jedné, páteční, etapy Závodu míru mládeže, pořádaného v Terezíně již od roku 1965. Podíl roudnických cyklistů na pořádání Závodu míru juniorů ovšem nutno datovat již od doby, kdy se jeho pořadatelem stali terezínští cyklisté, především Jaroslav Menhart. Jaroslav Urban st. (1918) byl od roku 1974 členem rozhodčího sboru, zajišťoval rozmnožování dokumentů a posléze spolupracoval s časoměřiči firmy Longines ze Švýcarska. V roce 1981 se na dobu více než deseti let stal členem organizačního výboru Ing. Zdeněk Bambásek, který pro závod zajišťoval doprovodná auta z JZD Ředhošť, byl řidičem hlavního rozhodčího, zavedl poprvé využití radiového spojení a zabezpečoval materiální pomoc do kuchyně závodu, protože v té době celý rozpočet závodu byl 150–170 tis. Kčs. Vladimír Urban ml. (1949) se zapojil do organizačního výboru v roce 1985 při realizaci roudnické etapy, kterou od té doby každoročně s dalšími členy KCR zabezpečuje, stejně jako další podpůrné činnosti, spojené především s reprodukční technikou i zapůjčováním doprovodného vozidla.

Velkou sportovní akcí, kterou klub od roku 1994 pořadatelsky zabezpečuje je Jízda okolo hory Říp, pořádaná Českou spořitelnou, které se v posledních letech zúčastňuje přes 300 pracovníků této banky.

Posledním závodem v sezoně je od roku 1998 „Závod o burčákový džbán“ jehož pořadatelem je Jan Podrábský. Je to závod určený pouze členům klubu a některým pozvaným hostům z blízkého okolí, který se jede na okruhu Zavadička ale v obráceném směru, s cílem na dvoře Lobkoviczkého vinařství na Sovici, ukončený přátelským posezením u sklenky burčáku.

Mimo těchto uvedených velkých a tradičních sportovních akcí klub pořádá řadu dalších cyklistických závodů. Na 10 km trati v Židovicích to jsou především Mistrovství severočeské oblasti, na 5 km dráze okolo Veslařského kanálu v Račicích okresní a krajská kola cyklistických nadějí.

Výraznou osobností klubu byl téměř padesát let Václav Šimek (1936–2000), který byl jeho členem od roku 1952. Od roku 1959 byl členem výboru, trenérem a rozhodčím III. třídy. A po celou dobu aktivně závodil od kategorie mladšího dorostu až po kategorii masters. Výrazně se podílel na vzniku tradičních závodů Giro de Zavadička, 24hodinovky a Výjezdu na horu Říp, který se nyní jezdí jako „Memoriál Václava Šimka.“ Jeho, pro klub velmi cennou, vlastností bylo neustálé tmelení celého kolektivu, získávání nových členů i přátel klubu. Pověstná byla jeho láska ke zlatému moku, ještě krátce před svým odchodem do cyklistického nebe prohlásoval: „Jsem nemocný, ale piju jako zdravý.“

V roce 1998 začínala v klubu i současná úspěšná české cyklistka Martina Růžičková (1980). Když v roce 2000 úspěšně absolvovala v barvách klubu

několik cyklistických závodů projevil o ní zájem trenér ženského celku Konica CZ z Hradce králové Robert Kolman. Klub Martinu ochotně uvolnil, aby jí umožnil další sportovní růst. V roce 2003 přestoupila do Rostex Quantum ve Vyškově, kde jí trenér Břetislav Usnul připravil na Olympiádu 2004 kde jako první Češka jela silniční závod. V současné době, kdy je úspěšná na dráze i na silnici je členkou Dukly Praha. Tam jí k dalším úspěchům připravuje trenér Pavel Vrščeký.

Počet členů klubu byl nejvyšší v počátcích jeho existence, v roce 1896 když byla dovršena v červenci rovná stovka členů a klub k této události uspořádal malou klubovou oslavu. Další vrchol v počtu členů byl zaznamenán v době největší cykloturistické činnosti na přelomu dvacátých a třicátých let (1930 – 240 členů) a na konci druhé světové války v roce 1945 (289). V posledních padesáti letech má klub okolo třiceti členů, nejvíce v roce 2001 – 72 členů.

Klub cyklistů roudnických neměl, až na Václava Kratochvíla a Martinu Růžičkovou, členy, kteří by přesáhli svou výkonností hranice státu. Do historie české cyklistiky se však zapal vzornou organizací sortovních podniků jak cykloturistických, zejména však cyklistických závodů, kterých za dobu svojí existence uspořádal přes 300, na kterých startovalo více než 25 000 sportovců nejen českých i zahraničních. Zapsal se nejen do sportovní historie města Roudnice nad Labem, ale i do historie společenského života tohoto města.

V čele Klubu cyklistů roudnických stáli tito předsedové:

- 1885–1887 **Jan Soběslavský** (1857–1921), městský tajemník
1888–1889 **prof. Jan Sommer** (1853–1929), profesor gymnasia, český matematik
1890–1890 **Otakar Celerin** (1854–1896), velkoobchodník dřívím
1891–1895 **prof. Jan Sommer** (1853–1929), profesor gymnasia, český matematik
1895–1897 **JUDr. Jan Bareš** (1857–1943), advokát
1898–1899 **MUDr. Fr. Šmidrkal**, lékař
1900–1900 **JUDr. Jan Bareš** (1857–1943), advokát
1901–1901 **František Špaček** (1845–1919), ředitel měšťanských škol
1902–1902 **JUDr. Jan Bareš** (1857–1943), advokát
1903–1903 **František Špaček** (1845–1919), ředitel měšťanských škol
1904–1935 **MUDr. František Podrábský** (1868–1936), lékař
1936–1946 **Alois Duška** (1871–1962), majitel krejčovského závodu
1947–1950 **Blahomír Cink** (1889–1977), obchodník
1951–1953 **Zdeněk Bambásek**, (*1933), student
1954–1960 **Václav Lácha**, technický úředník v Agrostroji
1961–1965 **František Riegl** (1904–1990), tech. úředník v Agrostroji
1966–1967 **Karel Šťastný** (1905–1971), tech. úředník v Agrostroji
1968–1975 **Jaroslav Poklop** (*1921), státní zaměstnanec
1976–1993 **Vladimír Kožíšek** (*1943), konstruktér v Agrostroji
1994– **Vladimír Urban** (*1949), podnikatel

TISKÁRNA CYKLOS Š+Š

Vydal Klub cyklistů roudnických ke svému 120 výročí v počtu 500 kusů
Text a grafická úprava Zdeněk Bambásek, foto archiv autora
Tisk Miroslav Štola – CYKLOS, Praha

Seznam čestných členů Klubu cyklistů roudnických:

- 1892 **Jan Sommer, profesor** (1853–1929), předseda klubu v letech 1888–1895. Zasloužil se o rozvoj klubu, zorganizoval I. podřipské závody i postavení první cyklistické dráhy
- 1894 **Adolf Woitsch, knížecí sládek** (1841–1917), významný mecenáš klubu
- 1898 **JUDr. Jan Bareš, advokát** (1857–1943), předseda klubu v letech 1896–1902. Jeho významným činem bylo vybudování moderní cyklistické dráhy u kaple sv. Rozálie
- 1913 **MUDr. František Podrábský, lékař** (1858–1936), předseda klubu v letech 1904–1935. Od roku 1933 byl čestným předsedou. Významný činitel české cykloturistiky
- 1914 **Alois Duška, majitel krejčovského závodu** (1871–1962) člen klubu od roku 1904, v letech 1905–1934 místopředseda a 1935–1947 předseda, fotograf-amatér
- 1920 **Hynek Sitenský, obchodník** (1858–1928), dlouholetý člen a funkcionář klubu. Přispěl k rozvoji klubu zejména v začátcích jeho cykloturistické činnosti.
- 1926 **Hynek Janoušek, prokurista Praha** (1861–1943), dlouholetý člen klubu. Jednatel, místopředseda a čestný člen ČsÚJV.
- 1927 **František Gasser, majitel velkodergerie** (1859–1946), člen a funkcionář klubu od roku 1886 za 40leté členství a činnost v klubu
- 1931 **Ing. Karel Mattauch, magistrátní rada Praha** (1875–1947), aktivní člen klubu s celou rodinou od roku 1924
- 1933 **Antonín Štrupl, instalatér** (*1879), člen klubu od roku 1922, od roku 1925 byl až do roku 1948 mnoho let náčelníkem a místopředsedou klubu
- 1935 **Ing. Rudolf Kaiser, vrch. stav. rada Praha**, v letech 1926–1948 předseda ČsÚJV
- 1935 **Josef Novák, obchodník Praha** (1883–1954) v letech 1919–1944 náčelník ČsÚJV
- 1935 **Blahomír Cink, obchodník** (1889–1977), funkcionář klubu od roku 1912, jednatel místopředseda a v letech 1947–1950 předseda klubu. Funkcionář ČsÚJV
- 1935 **Jaroslav Urban, ředitel školy** (1877–1947), člen klubu od roku 1922, a v letech 1924–1945 dlouholetý jednatel a místopředseda klubu. Funkcionář ČsÚJV
- 1945 **Ota Hájek, železník** (1898–1977), člen klubu od roku 1924, od roku 1930 až do roku 1950 pokladník a místopředseda klubu
- 1945 **Josef Kučera, obchodník Rakovník** (*1895), náčelník Středočeské župy ČsÚJV
- 1945 **Josef Petrtýl, majitel klempířství** (*1889), člen a funkcionář klubu od roku 1923
- 1945 **Josef Vrátil, Bílina**, dlouholetý významný funkcionář severočeské cyklistiky, předseda klubu v Bílině, dlouholetý spolupracovník KCR
- 1993 **Jan Veselý** (1923–2003), dlouholetý účastník sportovních i společenských akcí klubu, vynikající československý závodník a vítěz Závodu míru
- 2001 **Václav Černý, důchodce** (*1920), dlouholetý předseda TJ Spartak Roudnice n.L.
- 2001 **Vladimír Urban, vedoucí provozovny** (1918–1995), člen od roku 1932, dlouholetý organizační pracovník klubu, rozhodčí I. třídy, předseda STK Severočeského kraje
- 2003 **Vladimír Kožíšek, konstruktér** (*1943), člen klubu od roku 1970, předseda klubu v letech 1976–1993
- 2003 **PaeDr. Václav LONČÁK** (*1934), člen klubu od roku 1992, dlouholetý významný funkcionář severočeské cyklistiky, ředitel Závodu míru juniorů, rozhodčí I. třídy
- 2003 **Ing. Zdeněk Bambásek, CSc.** (*1933), předseda klubu v letech 1951–1953, dlouholetý funkcionář klubu.

